

Історичні нариси життя коледжу

Становлення медичної освіти у Рівному пройшло непростий і часто навіть трагічний та героїчний шлях. Підвалини для майбутнього коледжу, а згодом медичної академії, заклали «Школа фельдшерів» і «Школа медсестер», які радянська влада організувала відразу після приєднання Рівненщини до складу СРСР у 1939 році, але свої жорстокі корективи у навчання їх студентів внесла війна.

Учні та викладачі «Школи фельдшерів»

(у нижньому ряду зліва направо: п'ята – викладач оториноларингології

Клімашевич О.М.; сьомий – викладач акушерства та гінекології **Квашенко Б.К.**;

восьмий – викладач хірургії **Клешкань Г.А.**)

Катастрофічний брак медичного персоналу на Волині, а також намагання командування Вермахту (німецьких збройних сил) заручитися підтримкою місцевого населення, дало змогу викладацькому складу медичних закладів Рівного розробити програму навчання й виховання учениць шкіл, що передбачала підготовку сестри - універсалки, яка б уміла не тільки виконати свою роботу, а часто й замінити лікаря, акушерку, гігієністку, а за потреби - стати на захист Вітчизни. Тому у програмі навчання поряд з медичними дисциплінами особливою увагою були визначені українознавчі предмети. Така підготовка давала кваліфікацію: медична сестра, акушерка і гігієністка. У той непростий час велику допомогу школі медсестер надавала організаційний референт Червоного Хреста в Рівному **Харитя Кононенко**. Вона підшуковувала викладачів, організувала безкоштовну їдальню та гуртожиток для найбільш вразливих учениць школи.

Однак вже у 1942 році ідеологічні структури нацистської Німеччини взялися встановлювати новий порядок на українській землі. Навесні були закриті майже усі навчальні заклади Рівного. Припинила своє існування школа фельдшерів. Небезпека нависла і над «Школою медсестер», учениць якої врятував тільки всезростаючий потік поранених німецьких вояків і нестача персоналу у госпіталях та лікарнях.

Постійний контроль з боку Гестапо і щоденна загроза арешту і смерті не спинили ні викладачів, ні учнів.

Ризикуючи власним життям, тодішній директор Рівненської «Школи медсестер» (він же директор хірургічної лікарні міста) лікар-хірург **Дмитро Саєнко** перейшов до відділів УПА, забравши хірургічний інструментарій та хірургічну обслугу з числа випускників, для надання медичної допомоги українським воякам руху опору. Згодом “до лісу” пішли 15 випускниць школи, які теж допомагати пораненим, часом перевозили їх до лікарні міста. Для юних рівнянок то була титанічна праця, коли практичні навички часто випереджали теоретичні знання. Це було великим ризиком, адже німці розстрілювали кожного, кого підозрювали у співпраці з УПА. Важка сторінка буремного лихоліття гартувала справжній арсенал майбутніх медиків, для яких вибір професії означав віддане служіння рідній Батьківщині. Загинули у застінках Гестапо викладач - сестра Федотівна і декілька молодих учениць, загинула смертю хоробрих і сама Харитя Кононенко, але продовжувалася героїчна боротьба юних медиків за життя кожного українського бійця.

Нацистам не вдалося задušити у Рівному паростки медичної освіти, і у перший же повоєнний рік розпорядженням Наркому охорони здоров'я УРСР від 28 травня 1945 року №23318 у приміщенні пологового будинку, що на вулиці Соборній, було відкрито Рівненську фельдшерсько-акушерську школу для підготовки медичних спеціалістів середньої ланки. Першим директором Рівненської фельдшерсько-акушерської школи з 1 липня 1945 року призначений лікар **Володимир Іванович Магарко**.

20 вересня 1945 року юнаки й дівчата першого набору сіли за навчальні парти, відкриваючи перед собою незвіданий ще світ найгуманнішої професії – медичного працівника. І незважаючи на труднощі повоєнних літ, 58 учням випускних курсів, що успішно склали державні іспити, присвоєна кваліфікація медика: для юнаків – «фельдшер», для дівчаток – «акушерка». 8 найкращих учнів отримали диплом із відзнакою. У 1947 році була встановлена єдина форма навчальної роботи: теоретичні заняття, практичні заняття і виробнича практика. Вперше з'явилися методичні циклові комісії із загальноосвітніх та загально-медичних дисциплін.

24 червня 1954 року згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я УРСР, фельдшерсько-акушерська школа перейменована в **Рівненське медичне училище**. У зв'язку з необхідністю надання населенню області професійної медичної допомоги, поліпшення якості санітарно-гігієнічного обслуговування у 1961 році заснували зуболікарське відділення, у 1962 році – фармацевтичне, у 1963р. – санітарно-фельдшерське, у 1971р. – фельдшерсько - лаборантське відділення.

Магарко
Володимир Іванович

У 1967 році став до ладу новий навчальний корпус медичного училища на 600 місць, який містив 22 кабінети, 12 навчальних аудиторій та лабораторій. Згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я УРСР від 1 серпня 1979 року, училище отримало статус базового, як визнання високого рівня підготовки медичних працівників.

**Навчальний корпус Рівненського медичного училища
(1967 рік)**

У різні періоди навчальний заклад очолювали: Магарко В.І. (1945-1949); Притула В.О. (1949- 1959); Забродський В.І. (1959- 1961); Якушевський С.І. (1961-1969); Мазуренко Є.Ф. (1969- 1976); Горобей А.І. (1976-1998).

**Магарко
Володимир Іванович**

**Притула
Василь Олександрович**

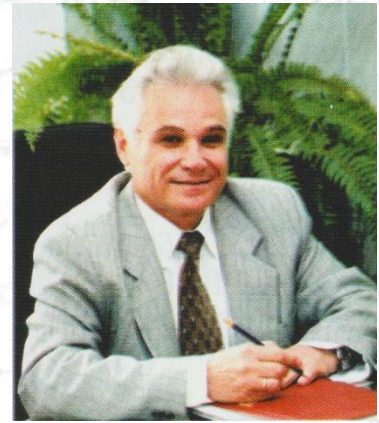
**Забродський
Василь Іванович**

**Якушевський
Станіслав Іванович**

**Мазуренко
Євген Філімонович**

**Горобей
Андрій Іванович**

**Сабадишин
Ростислав Олексійович**

Новий етап життя закладу освіти розпочався у 1998 році, коли йому було присвоєно статус – коледж. Саме з цього року під керівництвом доктора медичних наук, професора, заслуженого лікаря України **Сабадишина Ростислава Олексійовича**, випускника Рівненського базового медичного училища 1977 року розпочалася історія **Рівненського базового медичного коледжу**.

У зв'язку з прогресом наукових досягнень, розвитком нових методів та засобів діагностики й лікування медична галузь постійно перебуває в процесі реформування. Саме тому й медична освіта повинна швидко адаптовуватись до завдань, які ставить практична медицина, та готувати висококваліфікованих медичних й фармацевтичних фахівців для забезпечення ринку праці.

Керівництво Рівненської області, розуміючи потребу в існуванні та ефективному функціонуванні на теренах Рівненщини закладів вищої та фахової передвищої медичної освіти, у 2018 році реорганізовує коледж. Засновується **Комунальний заклад вищої освіти «Рівненська медична академія» Рівненської обласної ради**, а вже 26 грудня 2019 року створюється **Фаховий медичний коледж Комунального закладу вищої освіти «Рівненська медична академія» Рівненської обласної ради**, який входить до Академії як структурний підрозділ. З грудня 2019 року по 02 грудня 2024 року директором Фахового медичного коледжу КЗВО «Рівненська медична академія» була **Туровська Ірина Олександрівна**.

**Туровська
Ірина Олександрівна**

У Рівненській медичній академії 2025 рік розпочався з призначення нового керівника. Ректором Комунального закладу вищої освіти «Рівненська медична академія» Рівненської обласної ради призначено доктора економічних наук, професора **Мамонтову Наталію Анатоліївну**. Вона очолювала заклад у період з 15 січня по 13 травня 2025 року.

З 14 травня по 30 вересня 2025 року, обов'язки ректора було покладено на проректора **Конощук Руслану Василівну**.

01 жовтня 2025 року, Рівненська обласна рада уклала контракт з кандидатом медичних наук, заслуженим лікарем України **Шустиком Романом Петровичем** для виконання обов'язків ректора Комунального закладу вищої освіти «Рівненська медична академія» Рівненської обласної ради. Шустик Роман Петрович випускник Рівненського медичного училища 1987 року.

**Лисиця
Дмитро Леонідович**

Фаховий медичний коледж, з 14 квітня 2025 року, за результатами виборів, отримав нового директора якого було обрано переважною більшістю голосів виборців – **Лисицю Дмитра Леонідовича**. Кандидат педагогічних наук, доцент, лікар-стоматолог, який пройшов шлях від викладача, голови циклової комісії, завідуючого відділень коледжу до керівника закладу освіти. Лисиця Дмитро Леонідович випускник Рівненського базового медичного коледжу 2003 року.